

1928 yılında Ürgüp-Karain Köyünde doğan Rasim Pehlivanoğlu, 1947 yılında Pazarören Köy Enstitüsünden mezun olunca, Karain Köyü İlkokulu Başöğretmeni olarak göreve başlamıştır. Ortahisar beldesi ilkokul başöğretmeni iken askere alınmış; Tuzla Uçaksavar Yedek Subay Okulu mezuniyet töreninde okul komutanının konuşmasına -öğrenciler adına- cevap verme görevini yerine getirmiş; kıta hizmetini Erzincan'da tamamlamıştır.

Asker dönüşü Ürgüp'ün Çökek köyünde bir ders yılı görev yapmış, 1957 yılı yazında yeniden Karain Köyü başöğretmenliğine tayin edilmiştir. Bu köyde, Türkiye'nin ilk köy kütüphanesini açan derneğin kurucu başkanı olmuştur. Açılan kütüphane hızla gelişiyor ve çevreyi de etkiliyordu, 1958-59 ders yılı ortasında, Ürgüp dışında bir köye nakledilmiş. Aynı ders yılı içinde üç ayrı köy okulunda görev yapmak zorunda bırakılmıştır.

1959 yılı yazında, Kayseri merkezinde bir ilkokula tayin edilmiş olan Rasim Pehlivanoğlu, Kayseri'de değişik 3 ilkokulda görev yapmıştır. Devam ettiği yüksek okul "Gazi Eğitim Enstitüsü Pedagoji bölümünden" diplomayla, "Edebiyat Grubu" bölümünden yeterlik belgesiyle mezun olmuş. 1964 yılında ortaöğretime geçmiştir.

Kırşehir'in Mucur, Çiçekdağı Ortaokullarını takiben Kayseri'nin Nazmi Toker, Esenyurt Ortaokullarında, Türkçe-Sosyal Bilgiler öğretmenliği yapmış. 1974'de Argincık Ortaokulu Müdürlüğüne getirilmiş. 1978'de emekli olmuştur.

Emeklilik döneminde de eğitimden kopmamış Kayseri Lisesi'nde dışarda derslere girmiştir. Emeklilikte kendisini yetiştirmeye devam etmiş olan Rasim Pehlivanoğlu, toplanılarda konuşmalar yapmış. Makaleler, kitaplar yazmıştır. Katıldığı 12.13.15'nci Milli Eğitim Şuralarında ilginç konuşmalarıyla dikkatleri üzerine çekmiştir...

Yüksek öğrenim görmüş 4 çocuğu ve çoğu üniversite tahsili yapmış 9 torunu olan Rasim Pehlivanoğlu 16.10.2022 tarihinde vefat etmiştir. Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsın, mekanı cennet olsun.

Rasim Pehlivanoğlu ile ilk tanışmamız

Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesinden mezun olunca tayinim eş durumundan (Eşim Selçuk ilkokulunda öğretmen idi.) Argincık Lisesi'ne çıktı (o zamanlar Ortaokul idi). Göreve başlamak için okula gittim. Müdür Bey Milli Eğitime gitti dediler. Gelince tanıştık, hayırlı

Yusuf ÖZMERDİVENLİ

Kayseri Lisesi Emekli Fizik Öğretmeni ve Müdür Yardımcısı

Başyazar

RASİM PEHLIVANOĞLU 94 YILLIK EĞİTİM ÇINARI

olsun ve başarı dileklerini söyledi. Mesleğin kutsallığı üzerine öğüt verici mahiyette uzun sohbet yaptık. Ders Programını verdi, yarın derslere girersiniz dedi.

Ertesi günü çiçeği burnunda öğretmen adayı olarak şevkle, heyecanla görevime başladım, mesleğimi ve öğrencilerimi seviyordum. Hem men intibak ettim.

Görevime erken gelir Öğretmenler odasında oturdum. Bir hafta sonra idi sabah okula geldiğimde Hademe: Hocam sizi Müdür Bey istiyor dedi. Heyecanlandım acaba bir hatam mı oldu diye merak ediyordum, Müdür Beyin odasına uğradım. Buyurun oturunuz Yusuf Bey dedi. Oturdum bir A4 dosya kağıdı uzatarak, okulunuzda münhal bulunan Müdür Yardımcısı kadrosuna talibim, Müdür Yardımcısı olarak çalışmak istiyordum diye bir dilekçe yaz, Milli Eğitim Müdürlüğüne gönderip onay alacağım. Öğretmen ve Müdür Yardımcısı olarak çalışacaksınız dedi.

Nasıl olur Müdür Bey ben Üniversiteden yeni mezun oldum. Daha kıdemli, deneyimli arkadaşlar var. Onlar dururken ben yapabilir miyim? Benim gibi yeni mezun birisinin İdareci olması uygun olur mu dedim.

Olur tabi, ilk geldiğin günden beri her halini takip ettim. Okulu sahiplenmen, görevinin bilincinde, öğrencilerle ilgilenmen, aradaki boş derslerinde bile okulun Kütüphanesi, Laboratuvarı ile ilgilenişin, diğer arkadaşların dersleri biter bitmez kahvehaneye giderken, sen okulda neler yapabilirim düşüncesindeydin. İdarecilik kimine göre bir sanat, kimine göre bir kabiliyettir. İdarecilik eldeki imkanları amaç için en karlı şekilde kullanmadır. İdarecilik insanları, zamanı, parayı, araçları ve emeği gaye için en uygun şekilde kullanmadır. Bu görev Müdürlere ve Müdür yardımcılara verilmiştir. Biz insanları tanırız. Sen istikbal vaat ediyorsun. İyi bir İdareci olacaksın, başarılar dilerim dedi, dilekçemi alarak göreve başlatmıştı.

Okulun başarı çitasını yükseltmek, yarının büyüklere olacak gençlere iyi bir eğitim vermek için, ben askere gidinceye kadar canla başla birlikte çalıştık. Ben askere gidince emekli oldu.

Özellikle bana göre erken emekli olmuştur. Emeklilikte de boş durmamış, eğitim alanında da değişik konularda araştırmalarını derinleştirmiş ve şu iki çalışması yayınlanmıştır:

1. Üç cilt halinde, Okullarda Başarının Yolları, 2. Atatürk Araştırma Merkezi tarafından yayınlanan, Sevdiğimiz Atatürk.

Bu çalışmalarının yanında tamamlanmış fakat basılamayan çalışmaları da şunlardır:

1. Atatürk'ün Üstün Özellikleri,

2. Mevcut Milli Eğitim Uygulamalarımız-Eleştiriler -Tavsiyeler

3. Türkiye'de Köy Enstitüleri ve Pazarören Köy Enstitüsü,

4. Eşekli Kütüphaneye Dönüşen Türkiye'nin İlk Köy Kütüphanesi

Bu çalışmalarını yanında fotokopi ile çoğaltılıp dağıtılan broşürler:

1. Eşekli Kütüphanenin Öyküsü, Kayseri 2001,

2. Eşekli Kütüphaneye Dönüşen Türkiye'nin İlk Köy Kütüphanesi, Kayseri 2010

3. Yalanlı Anlatımla Kazanılan Dünya Birincilik Ödülü, Kayseri 2010.

4. Atatürk'ün Kitap Okuma Sevgisi ve Büyük Ülküsü, Kayseri 2011

5. Türkiye'de Köy Enstitüleri, Kayseri 2011,

6. Eğitimde Asıl Unsurlar Öğretmen, Kayseri 2011

Görüldüğü gibi basılmış ve basıma hazır on dört çalışma. Pehlivanoğlu Eğitimci yazarımız aynı zamanda kalem tecrübeleri de olan bir yazarımızdır. Fakat bu konularda çok atılganlığı ve kıymetinin, çalışmalarının bilinmediğini gördükçe hırçınlaşması bu çalışmalarını üzerinde

arzu edilen ilgi gösterilmemiştir. Halbuki ilerleyen yaşına rağmen hala okuyan, araştıran ve yazan bu eğitimci-yazarımızın eserleri eğitim tarihimize bakımından önemlidir. Önemi de birçok ayrıntıyı açıklamasındandır. Hele hiç dahil olmadığı, en ufak bir gayreti olmadığı halde "Eşekli Kütüphane" konusunu Pehlivanoğlu'nun elinden alıp, kendine mal eden ve yalan bilgilerle kendini pazarlayarak, Amerika'da ödül alan bir eğitimcimizin sahtekarlığı var ki bunu anlatan broşürü gerçekten önemlidir(1)

Rasim Pehlivanoğlu aynı zamanda çok yardımsever bir insandı. Çalışkan ama muhtaç öğrencilere kendi cebinden maddi imkân da sağlar ama bunu ailesinden bile gizlerdi

Meslektaşlarının "Öğretmen maaşlarıyla geçinemiyoruz" diye şikâyet ettiği o devirde dört çocuğuna yüksek tahsil yaptırdı.

Mesleğine âşık otoriter bir öğretmendi. Otuz bir yıl çok severek öğretmenlik yaptı. "Yeniden dünyaya gelsem yine öğretmen olurum" derti. Önemli hastalıklar bile onu mesleğinden kısa bir süre de olsa koparamamıştı.

O her yaptığı işte en iyiyi hedefleyen örnek bir insandı.

O çok iyi bir baba idi. Çocuklarına nasihatlen çok yaşantısıyla örnek olmayı seçmişti. Hiçbir kötü alışkanlığı yoktu.

"Vakit nakittir" sözünü hep hatırlar ve hatırlatır zamanın boşa geçirilmesinden nefret ederdi.

Uygulamalarıyla icraatlarıyla millî, manevî değerlerle donatılmış binlerce insan yetiştirmek için gayret eden bir başöğretmendi.

Derslerinde her vesile ile millî, manevî duyguları aşılamaya çalışırdı. Belirli günlerde öğrencilerine millî şuur ve ülkü, millî ruh ve iman, kısaca milliyetçilik aşkı vermek için, çalışır amacına ulaşmak için çeşitli dallarda faaliyet ve uygulamalar yaptırırdı. Öğrenciler ecdadını tanısin diye okulun koridorlarına Türk büyüklerinin resimlerini ve sözlerini astırırdı.

Ben yılların bedenlen yıpratıp da ruhen gençleştirdiği bir insan tanıdım. Bu insanı çok yaşlandığı halde zamanı gelince meyve vermesini unutmayan ağaçlara benzetirim. Hayat bu kadar uğraşıp didinmeye değer mi bilmem... Fakat yanlış da düşünebilirim. Çünkü sizlere tanıtmaya çalıştığım okul müdürüm ve arkadaşım rahmetli Rasim Pehlivanoglu'nun çalışma azmine bakılırsa hayat daha pek çok şeylere değer. Yeter ki insanlar bunu anlayabilsinler. Zaten kelimeler düşündüklerimizi ifade etmeye yetmez. Meslekdaşı olmamız sıfatıyla kendilerini her bakımdan taklit etmeye çalıştık. Her hareketinden bir şeyler kaptık. Bizim için üstün bir rehberdi.

Rasim Pehlivanoglu güçlü bir hafızaya ve kıvrak bir zekaya sahipti. Kalemimi çok iyi kullanırdı. Hoş görülü saygılı ve babacan tavırlı, neşe dolu bir insandı.

O, bir derya idi. Düşüncelerinin zerresi bile insana renk ve güç veriyordu.

O, her yaptığı işte en iyiyi hedefleyen örnek bir insandı.

Yetiştirdiği öğrencilerinden memlekete çok hizmet eden kişiler, O'nu hiç unutmadılar. Her yerde her zaman saygıyla andılar.

O, çalışkan insanları çok sever. 'Tembellik başkalarına yük olmak, namussuzluktur.' derdi.

Rasim Pehlivanoglu hocamızı anlatmaya sayfalar ve kelimeler yetmez. Vefatından sonra ertesi günlerde sevenleri duygularını basında, sohbetlerde ve sözleriyle aşağıdaki ifadelerle dile getiriyorlardı:

O, bir vatanseverdi.

O, bir hümanistti.

O, affetmesini de bilirdi.

O, insanı insan olarak görür, sosyal durumuna göre kıymet biçmezdi.

O, inancı güçlü bir dindardı.

O, çağdaştı.

O, örf adet ve geleneklerine bağlıydı.

O, temiz giyinmeyi bilirdi ve çevresinin de böyle olmasını isterdi.

O, adil bir insandı.

Bitmez bir çalışma gücü vardı, bir çalışkanlık anıtı idi. Derslerinin dışında sosyal faaliyetlerde, konferanslarda, açıkoturum, şiir dinletisi Türk büyüklerini anma günü vb. faaliyet-ler arasında bütün gün koştu-rurdu. Her yerde hazır olurdu. Ne zaman dinlenirdi, ne zaman uyurdu akıl erdiremezdik. Üstelik çok iyi öğretmendi. Derslerinde bir an bile dalkanın olanağı yoktu, öğrencinin ilgisini ve dikkatini sürekli ayakta tutmayı bilirdi. Derslerini günlük yaşamın örneklerine dayalı tartışmalı hareketli biçime sokardı. Köyden gelmiş, durgun köy çocuklarını bile konuşturmak, düşündürmek, inandığını savunur duruma getirmek için uğraşırdı. Her birine ayrı önem verirdi. Öğrencilerine karşı en ufak kötü söz çıkmazdı ağızından.

Öğrencilerinden onu sevmeyen, saymayan yoktu. Ona âdeta bir baba, abi yakınlığı duyarlardı. Tecrübesi, bilgisi, çalışkanlığı ve özellikle de hoş-görüsü âdeta Eyüp sabrı gibi sabrı ile okulun sembol hocası ve Müdürü durumunda idi.

Öğretmenlik, sürekli ve etkili bir iz bırakmaktır öğrencide. Rasim Pehlivanoglu, bir öğretmen için gerekli olan, örneğin göreve, öğretmenliğe bağlılık, özveri, sevgi, insanlık, çağdaşlık vatan millet sevgi ve övgüsü gibi nice sayılamaz niteliklere sahipti. Önemli olan bunlar değil. O'nu tanımak için O'nun gerçek özelliği, kişiliği öğrencileri üzerindeki etkisidir. O'ndan bir parça var yetiştirdiği tüm öğrencilerinde gerçekten öğrencilerini etkileyen, olumlu kişilikler meydana getiren bir eğitimciydi ve tüm öğrencilerinde "Rasim Pehlivanoglu damgası" vardı.

Mesleği kutsal olarak benimsemiş, bizlere ve öğrencilerine de benimsetmişti. Sabırlıydılar, hoşgörülü, ciddi, sevecen, çocuk ve genç ruhundan anlayan, kendi çocukluluğunu unutmamış kişiydi. İnsan yetiştirmenin

ince bir sanat olduğu gerçeğini davranışlarıyla kanıtlamıştı. Kelimenin tam anlamıyla öğretmendi. Öğrencilerine ve bizlere değişik açılardan birer güzel örnekti. Rasim Pehlivanoglu, her şeyden önce çok temiz düzenli giyinirdi. Giyiminde esas olan, yenilikten çok temizlik, özen ve uyumdu.

Sınıfa her derse koltuğunun altında birçok kitap, dergi ve malzemeyle girerdi. Temiz, okunaklı ve özenli el yazısıyla tahtaya önce dersin planını, derse ilgili başlıca kaynakları yazardı, bu kaynakları öğrencilerine gösterir, derse ondan sonra başlardı. Böylece öğrencilerini yalnızca ders kitabı ile sınırlı kalmaktan kurtarırdı. Öğrencilerine daima "Okuyun" derdi. "Hikâye, roman, piyes, şiir, hatıra, seyahat notu... ne bulursanız okuyun." Kitap tanıtmak ve okumak üzere seçeceği kitaplara kılavuzluk etmek için öğrencilerini, sınıfça Sınıf Öğretmenin refakatinde İl Halk kütüphanesine gönderirdi. O zamanlar Kayseri'de büyük kütüphane olan İl Halk kütüphanesine üye olmalarını öğütürdi. Törendeki konuşmasında Kitap konusu açıldığından bu havadan cesaret alarak bir öğrenci: "Hocam okuyun di-yorsunuz. Biz zaten okuyoruz. Edebiyat kitabından başka tarih, coğrafya, kimya, matematik... bunlar yetmez mi?" dedi. Rasim Bey ise: "Yetmez. Saydığım edebî eserler size hayatı ve insanları öğretir. Bunları öğretirken sizi, vakalar, insanlar içinde yaşatarak zevk ve heyecan da verir. Anlama kabiliyetini artırır. Görüş ufkunuzu genişletir. Kelime hazinenizi zenginleştirir, okuma hızınızı artırır demişti.

Öğretmenler Kurulu toplantılarında: "Öğretmen cemiyet binasının en büyük işçisi, en büyük kurucusudur. Bu binaya konulan bütün taşlar, ilk önce onun elinden geçer ve duvara girmeden önce son şeklini onun elinde alır. Sağlam bina yapmak istiyorsak iyi usta aramalıyız. Bir memle-kette de iyi nesil elde edilmek isteniyorsa iyi öğretmen yetiştirmek ve iyi öğretmen olmak lazımdır"

Öğrencinin kaliteli yetişmesi ve iyi insan olarak gelişmesinde asıl unsur öğretmendir. Ancak önemle belirtelim: Kaliteli öğrenci kaliteli öğretmenler elinde yetişir. Zira: Öğrenciyi uyandıran, onun iç güçlerini harekete geçiren ve ona öğrenme isteğini aşılayan öğretmendir. Bu da öğretmenin kalitesiyle orantılı olarak gelişir. Bir eğitimcinin söylediği gibi **"Öğrencisine öğrenme sevgisi aşılayamayan öğretmen soğuk demiri dövüyor gibidir."** derdi.

Sevgili öğretmenim, Müdürüm bana öğretmenliğimin ilk yıllarında, meslek hayatımın başlangıcında, bitmez tükenmez bir sevgi kaynağı ve güvenilir bir rehber oldun. Adını her anısta bir gül oldu gökyüzü. Toprağın bol, benzerin çok olsun.

Hakkında basında ve arkasından yazılanlardan bazıları:
Kadir Özdamarlar

İlim nerede gelişir? Şüphesiz ilgi gördüğü yerde! İlim adamı ne ister? Takdir edilmek, ürettiğinin kıymetinin bilinmesi. Bu meziyetlerin olmadığı yerde ne ilim gelişebilir, ne de bu sahada mücadele veren adamların kıymeti bilinir. Bunun bir tek istisnası vardır. Bu oyunu bozan kişiler mücadeleciler ve idealist kişilerdir. İşte bunlardan biri de aslen Ürgüplü olan, fakat yıllardır Kayseri'de hizmet veren ve artık Kayserili olan emekli öğretmen-müdür-yazar olan Rasim Pehlivanoglu'dur.

Yusuf Özmerdivenli

Ulu çınardan bir yaprak daha düştü. Kayseri Lisesi öğretmenlerinden çok değerli arkadaşım Rasim Pehlivanoglu 23.15 de (16.10.2022) Hakkın rahmetine kavuştu. Cenazesi 17.10.2022 günü Hulusi Akar Camiinde kılınacak ikinci namazına müteakip asri mezarlıkta toprağa verilecek. Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsın. Mekanı cennet olsun. Ailesinin, sevenlerinin ve Kayseri Lisesi camiasının başı sağ olsun.

Durmus Türkarslan

Allah rahmet eylesin, Anadolu'nun tertemiz, kalbi insan sevgisi dolu, inanç ve değerlerinden taviz vermeyen, her şartta hizmet eden bir yiğit insandı.

Allah rahmet eylesin ve Cemali ile müşerref kılsın. Ailesi ve hepimizin başı sağ olsun.

A Nedret Eraslan

Rasim hocam Nazmi Toker ortaokulunda öğretmenimdi Allah tan rahmet ailesi ve yakınlarına sabır başsağlığı diliyorum

Ceyhan Üsten

Mekânı cennet olsun. Celil Hocamın babası. Evlât acısı gibi çok ağır bir imtihan kavaşıdı yıllarca. Günahlarına kefarete olsun inşallah. Nihayet evladına kavuşacak... Nurlar içinde yatsın her ikisi de.

Ender Atilla

Allah rahmet eylesin herkese Örnek olacak farklı bir öğretici idi

Hüdaverdi Aydoğdu

Tarihi tam olarak hatırlamıyorum galiba yetmişlerin başı eski Fevzioğlu binasının caddeye bakan cephesinde bir eczane bir de gazete/kitap satan bir dükkan vardı. O vakitler haftalık Pazar dergisi vardı ve kapağında sanatçıların erotik resimleri olurdu. Rahmetli hocanın bu dergileri (galiba polis marifetiyle) toplattığını hatırlıyorum....Allah rahmet eylesin...Bir de Nazmi Toker Ortaokulu'ndaki öğretmenliğini bilirim... Yazarlık tarafı....Çok yönlü bir eğitimciydi...

Mürsel Kalın

Hüdaverdi Aydoğdu abi Argıncık ortaokulunda bizim müdürümüzüzdü. üzerimizde çok emeği var Allah rahmet eylesin mekânı cennet olsun cenazesinde bulunmak isterdim ama Hollanda da olduğum için gurbet yolumuzu kesiyor.

Mehmet Çelebi

RASİM PEHLİVANOĞLU TÜRKİYE'NİN İLK KÖY KÜTÜPHANESİNİ KURDU (Kendi Dilinden)

Sonradan Eşekli Kütüphaneye dönüşen Türkiye'nin ilk Köy Halk Kütüphanesi 1957 yılında, Ürgüp Karain Köyünde açılmıştır. yetişen gençlerimizin örnek ya da ibret dersleri almasında kendimi görevli hissediyorum. Bu düşünce ile olayları yaşayanın dilinden ayrıntılı olarak yazılan, "Eşekli Kütüphaneye Dönüşen, Türkiye'nin İlk Köy Kütüphanesi" isimli, gerçeğin romanı denilebilecek, resimli ve büyük boyutlu eserim henüz matbaada basılmadı.

Muammer Öner

Allah rahmet eylesin..

1970-1980 li yıllardan tanıdığım Kayseri-Argıncık Lisesi kurucu Müdürlüğünü de yapan kıymetli hocam Rasim PEHLİVANOĞLU'nun vefatını büyük bir üzüntü ile öğrendim.

Bizlerde emekleri olan, fikir hayatımızın temelini oluşumunda büyük etkisi olan, Eğitim gönüllüsü, ömrünü Türk Milliyetçiliğine ve eğitime harcayan büyük insan ..

Rahmetli Babamdan, ARGINCİK LİSESİ'nin yapımı için Ankara'ya gidip aralarında sabahladıklarını ve hikayelerini dinledim. Babamın ifadesi ile "O TAM BİR EĞİTİMCİ".

1970 li yıllarda ARGINCİK LİSESİ'nin yapımında gösterdiği çabalara bizzat şahidim.

Allah Rahmet eylesin,

Mekânın Cennet olsun.

Nurlar içinde yat hocam, BABA DOSTUM..

Ailesinin, sevenlerinin ve Eğitim camiasının başı sağ olsun..

Ali ALTUNTAŞ

Rasim Pehlivanoglu'nun Nevşehir'in Karain Köyü'nde kurduğu Türkiye'nin ilk köy halk kütüphanesi, kitaplara ve belgesellere konu oldu. Tarlada çalışan köylülerin okuması için kütüphanedeki kitaplar sandıklara konulup eşeklerle okuyucunun ayağına götürüldü. Rasim Öğretmenin eseri olan eşekli kütüphaneye 1963 yılında ABD'de Uluslararası Gönüllü Ödül Komitesi tarafından insanlığa hizmet dalında dünya birinciliği ödülü verildi. Bu ödülün yanında birde 4 çeker cip hediye edildi"

SABAH RASİM HOCAYI SANDIKLARIYLA BULUŞTURMUŞTU

Yıllardır kayıp olan eşekli kütüphanenin sandıkları 69 yıl sonra köy deposunda bulundu. SABAH'ın girişimleri sonucu Nevşehir'den Kayseri'ye getirilen eşekli kütüphanenin sandıkları öğretmenler gününde Rasim Pehlivanoglu'yla buluştu. Eşekli kütüphanenin sandıklarını 69 yıl sonra karşısında görünce gözyaşlarını tutamayan Pehlivanoglu; "Sabah Gazetesi'ne bu sandıkların buraya kadar getirilmesine vesile olduğu için teşekkür ederim. Böyle bir jest yapmanız sizlerin milli duygularının yüksekliğini gösteren bir durum. Sandıkları bana getirdiğiniz için kivanç duydum. Beni tarihte bir yolculuğa çıkarınız. Bu sandıklar yeni nesil öğretmenlere örnek olmalı" diyerek memnuniyetini dile getirmişti.(2)

Salim Pehlivanoglu

RASİM PEHLİVANOĞLU'ndan

ÖNEMLİ DUYURU

Kamuoyunda Eşekli Kütüphane olarak bilinen Türkiye'nin İlk Köy Kütüphanesi'nin hayatta olan son tanıklarından birisi olmam nedeniyle, bu mevzuda yapılan haber ve açıklamalarda, çoğu zaman iradem dışında şahsım öne çıkartılmaktadır.

Elbette, bizzat kurucusu olduğum Karain Köy Kütüphanesinin Eşekli Kütüphaneye dönüşümüne kadar olan her safhasında emeklerim olmuş-tur ve bununla iftihar ediyorum. Kendi köyümde başlamış olan bu kütürel halk hareketinin büyüyen civar köylere yayılmasında ve insanların

hayatlarında pozitif katkılarda bulunmasında, ufakta olsa bir katkımlar olmuş ise ne mutlu bana.

Bununla birlikte, kendisi hakkında yaptığım eleştirilerim mahfuz olmak kaydıyla, Mustafa Güzelgöz'ün katkılarını yok sayamam.

Köyümüzde yeşeren kitap okuma aşk ve şevkini diğer köylerde de tohumlandıran, eşeklerle kitap dağıtma fikrinin sahibi ve emektarı olan Hacı Bekir Koca'yı minnetle anıyorum. O yüce gönlüyle kendisini bu halk hareketine adanmış olan Hacı Bekir Koca tüm gençlerimizin tanınması gereken bir kitap sevdalıydı. Herşeyden öte, bu ilk köy kütüphanesinin kurulma aşamasında emeklerini esirgemeyen; akabinde okuma seferberliğini benimseyip sahip çıkan ve yaşatan, içlerinde ekseriyetle öğrencileri-min olduğu o dönem Karain Köyü yaşayanlarının her birinin bir kahraman olduğunun bilinmesini isterim.

Yapılan haberlerde şahsımın öne çıkması nedeniyle yaşamış olduğum rahatsızlığı, bu açıklama ile telafi etmiş olmayı umuyorum. Nitekim, yıllar önce başlamış olan bu kültürel halk hareketi, benzer bir hata ile şahısların üzerine bina edince yarı kalmış ve dalga dalga tüm yurt sathına yayılamamıştı. Genç nesillere ilham olan bu hikayenin, bu yönüyle de doğru anlaşılmasını çok elzem görüyorum. Aynı ülkü ve ideal etrafında kenetlenip, beraber hareket edebilen bir topluluğun/halkın aşamayacağı zorluk olmayacaktır. Bunu yaşayarak gösteren Karain Köyü halkına müteşekkirim.

Eşekli Kütüphaneye dönüşen Türkiye'nin İlk Köy Kütüphanesi, Karain Köyünün bir eseridir ve öyle kalmalıdır. 90 yaşını aşmış bir piri fani olarak hepinizin gözlerinden öpüyorum.

Ulku Duman Pehlivanoglu

Babam Rasim Pehlivanoglu'nun vefatı nedeniyle cenazeye katıldınız, aradınız, mesajlar yazdınız taziyelerinizi bildirdiniz, dualarınızla gönlümüze ferahlık verdiniz, babam hakkındaki özel güzel yönlerini paylaşarak şahitlik ettiniz, helallik verdiniz ailecek çok teşekkür ediyoruz.

Bu süreçte ki ruh halimden bahsetmek istiyorum.

48 günlük konuşmadan- içmeden geçen hastahane sürecinin sonunda kaybettik babamı. Ölümün kurtuluş olduğu süreçte hastaların geneli son durakta beklemedeydiler.

Yanımdaki refakatçilerde yolcusunu uğurlama hazırlığında. Hayatı ve gidilecek gerçek mekânı sorgulama süreci yani... Karmakarışık duygular...

Biliyor musunuz, babam hastahaneye gittiği güne kadar; pek çok eşyası (not defteri, kalemi, tırnak makası, tarakları, peceteleri, telefonu, şarz aleti makası,

peçeteleri, mendilleri, el fenerleri, bir miktar parası, aynası, krem-merhemleri, masrapası, mini çöp bardağı) her şeyi yanı başında hazır bulunurdu. Birinin eksikliğini hemen fark ederdi.

Mesela telefonu her şarz ettiğinde gün ve saat not edilirdi.

Amma durakta beklediği o 48 günde bu eşyalarını hiç aramadı- araya-madı.

O vakte gelince bavul hazırlanamadığını görmek.....

Dönüşü olmayan yolculuğumuz için bavulumuz hazır mı?

Yaşama gayemiz ne? Hayattan beklentilerimiz sadece dünyalık mı...?

Tüm bu soruların ardından hayat bittiği yerden aynen devam ediyor ... Bu vesile ile sevgili babama ve tüm geçmişlerimize Fatih okuyarak hediyemizi göndereyim.

Rabbim onları Rahmetiyle kucaklasın, mekânları cennet olsun inşallah

(1) Özdamarlar Kadir Haber Kayseri 21Ekiim 2015

(2) Sabah Gazetesi 20.10.2022